

Landsretssagførere og andre Sagførere med Mødeberettigelse for Landsret er berettigede til at give Møde for begge Landsretter, Københavns Sø- og Handelsret og alle Underretter. Naar de har haft saadan Mødeberettigelse i 5 Aar og efter deres Sagførerbeskikkelse personlig har udført mindst 15 Sager for Landsret eller landsretsvis for Sø- og Handelsretten, er de endvidere berettigede til at give Møde for Højesteret i borgerlige Sager og Straffesager, som de personlig eller ved autoriseret Fuldmægtig har udført i foregaaende Instans, saafremt de indgiver Anmeldelse til Højesterets Justitskontor, bilagt med Tilkendegivelse fra Justitsministeriet om, at de opfylder Betingelserne for efter bestaaet Prøve at kunne faa Beskikkelse som Advokat med almindelig Mødeberettigelse for Højesteret.

Ved en Ændring i § 1031 faar de i denne Paragraf, jfr. Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 33, omtalte Underretssagførere samt alle Overretssagførere Adgang til at kalde sig Landsretssagførere.

Endelig foreslaas vedrørende Sagførere den Ændring, at Myndigheden til at suspendere en Sagfører, der er sigtet for en i den offentlige Mening vanærende Handling, henlægges til Undersøgelssdommeren, ikke som nu til Sagførerraadet.

Der er saa Ændringer i en Række Paragraffer, sigtende til en forøget Gennemførelse af *Umiddelbarhedsprincippet* i Straffesager.

Efter den gældende Ordning er Bevisumiddelbarhed i Straffesager ikke gennemført hverken i 1. eller 2. Instans, alene med Undtagelse af Nævningesager. Paa Grund af Indførelse af Meddomsmænd foreslaas nu Bevisumiddelbarhed gennemført for alle Straffesager, i hvilke Domsmand skal medvirke, idet disse Sager bliver at behandle efter lignende Regler som Nævningesagerne. Dette vil sige, at Forundersøgelsen bliver indskrænket, saaledes at kun den Bevisførelse finder Sted, som er nødvendig til at afgøre, om og for hvilken Forbrydelse Tiltale skal rejses, medens hele den øvrige Bevisførelse henskydes til Domsforhandlingen. Det udtrykkes ved en Ændring i Lovens § 818, gaaende ud paa, at udover den nævnte Bevisførelse maa Forundersøgelsen ikke strækkes. Ganske særlig bør det iagttages, at Børn under 15 Aar, der maa antages at skulle afhøres under Doms-